



Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2016 m. lapkričio 21 d.
(OR. en)

14663/16

Tarpinstitucinė byla:
2016/0152 (COD)

MI 739
TELECOM 245
DIGIT 137
CONSOM 288
IND 250
COMPET 605
ENT 214
POSTES 20
JUSTCIV 305
PI 139
CODEC 1698

PRANEŠIMAS

nuo: Pirmininkaujančios valstybės narės

kam: Tarybai

Ankstesnio
dokumento Nr.: 9611/16 MI 396 TELECOM 104 DIGIT 60 CONSOM 130 IND 116
COMPET 339 ENT 102 POSTES 3 JUSTCIV 155 PI 64 CODEC 772 IA 31

Dalykas: Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl **nepagrįsto**
geografinio blokavimo ir kitokių formų diskriminavimo dėl klientų pilietybės,
gyvenamosios arba įsisteigimo vietos vidaus rinkoje problemos sprendimo
būdų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir
Direktyva 2009/22/EB
– Bendras požiūris

Delegacijoms priede pateikiamas kompromisinis tekstas, kuris bus pateiktas Konkurencingumo
tarybos 2016 m. lapkričio 28 d. posėdyje.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

**dėl geografinio blokavimo ir kitokių formų diskriminavimo dėl klientų pilietybės,
gyvenamosios arba įsisteigimo vietos problemos sprendimo būdų, kuriuo iš dalies keičiamas
Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,
laikydami įprastos teisėkūros procedūros,
kadangi:

¹ OL C [...], [...], p. [...].

- (1) siekiant tikslo užtikrinti sklandų vidaus rinkos kaip erdvės be vidinių sienų, kurioje garantuojamas laisvas judėjimas, *inter alia*, prekių ir paslaugų, veikimą, neužtenka pašalinti tik valstybines kliūtis, kaip, pavyzdžiui, tas, kurios skiria valstybes nares. Tokių kliūčių šalinimo veiksmingumą gali sumenkinti privačiųjų šalių sukurti su vidaus rinkos laisvėmis nesuderinami trukdžiai. Trukdžių atsiranda, kai komercinės veiklos subjektai vienoje valstybėje narėje blokuoja arba riboja prieigą prie savo elektroninių sąsajų, pavyzdžiui, interneto svetainių ir mobiliųjų prietaisų programėlių, klientams iš kitų valstybių narių, kurie pageidauja sudaryti tarpvalstybinius komercinius sandorius (tokie veiklos metodai vadinami geografiniu blokavimu). Trukdžių atsiranda ir tuomet, kai tam tikri komercinės veiklos subjektai klientams iš kitų valstybių narių ima taikyti kitokias prieigos prie prekių ir paslaugų bendrąsias elektroninės ir neelektroninės prekybos sąlygas. Nevienodą klientų aptarnavimą kartais galima objektyviai pateisinti, tačiau kitais atvejais komercinės veiklos subjektai grynai dėl komercinių priežasčių nesuteikia prieigos prie prekių arba paslaugų klientams, norintiems sudaryti tarpvalstybinius komercinius sandorius, arba taiko nevienodas tokios prieigos sąlygas;
- (2) kai kurie komercinės veiklos subjektai, tokiu būdu dirbtinai suskaidę vidaus rinką pagal vidaus sienas, trukdo laisvam prekių ir paslaugų judėjimui, todėl varžo klientų teises ir neleidžia jiems naudotis didesniu pasirinkimu ir optimaliomis sąlygomis. Tokie diskriminavimo būdai yra svarbūs veiksniai, dėl kurių Sąjungoje tarpvalstybinių komercinių sandorių, įskaitant elektroninės prekybos sandorius, sudaroma palyginti mažai ir kurie trukdo naudotis visomis vidaus rinkoje sukurtomis augimo galimybėmis. Patikslinus, kokiose situacijose toks nevienodas aptarnavimas yra nepateisinamas, visiems tarpvalstybinių sandorių dalyviams sąlygos turėtų tapti aiškesnės ir jiems turėtų būti suteiktas teisinis tikrumas, taip pat turėtų būti užtikrinta, kad nediskriminavimo taisyklės galėtų būti veiksmingai taikomos ir užtikrinamas jų laikymasis visoje vidaus rinkoje;

- (3) pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB² 20 straipsnį valstybės narės turi užtikrinti, kad Sąjungoje įsisteigę paslaugų teikėjai paslaugų gavėjus aptarnautų vienodai, nepriklausomai nuo jų pilietybės arba gyvenamosios vietos. Tačiau ši nuostata nepakankamai veiksminga, kad diskriminavimas būtų pašalintas, o ją taikant teisinio netikrumo nesumažėjo, visų pirma todėl, kad pagal šią nuostatą galima pateisinti aptarnavimo skirtumus, ir dėl keblumų praktiškai užtikrinti jos laikymąsi. Be to, geografinis blokavimas ir kitokių rūšių diskriminavimas dėl pilietybės, gyvenamosios arba įsisteigimo vietos gali atsirasti ir dėl trečiosiose šalyse įsisteigusių komercinės veiklos subjektų, kuriems ta direktyva netaikoma, veiksmų;
- (4) tam, kad būtų užtikrintas sklandus vidaus rinkos veikimas, šiame reglamente nustatytos tikslinės priemonės (aiškių, vienodų ir veiksmingų taisyklių, taikomų nustatytais atvejais, rinkinys) yra būtinos;
- (5) šiuo reglamentu siekiama, kad komercinės veiklos subjektų ir klientų sudaromuose tarpvalstybiniuose komerciniuose prekių pardavimo ir paslaugų teikimo Sąjungoje sandoriuose nebūtų diskriminavimo, įskaitant geografinį blokavimą, dėl klientų pilietybės, gyvenamosios arba įsisteigimo vietos. Juo siekiama spręsti tiesioginio ir netiesioginio diskriminavimo problemą, todėl jis apima ir nepagrįstus aptarnavimo skirtumus, paremtus kitokiais skiriamaisiais kriterijais, dėl kurių rezultatas gaunamas toks pats, kaip pritaikius kriterijus, tiesiogiai siejamus su klientų pilietybe, gyvenamąją arba įsisteigimo vietą. Tokie kiti kriterijai gali būti taikomi remiantis, visų pirma, informacija apie fizinę klientų buvimo vietą, pavyzdžiui, IP adresą, kuriuo naudojamosi jungiantis prie elektroninės sąsajos, pateiktą prekių pristatymo adresą, pasirinktą kalbą arba valstybę narę, kurioje išduota kliento mokėjimo priemonė;

² 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006 12 27, p. 36).

(5a) šiame reglamente numatytos teisės ir pareigos neturėtų būti taikomos valstybės narės grynai vidinio pobūdžio situacijoms, t. y. tais atvejais, kai visi atitinkami operacijos elementai yra susiję su viena valstybe nare, visu pirma, kliento arba komercinės veiklos subjekto pilietybė, gyvenamoji vieta ar įsisteigimo vieta, vykdymo vieta, sandoriui ar siūlymui naudojamos priemonės, taip pat elektroninė sąsaja;

- (6) atsižvelgiant į tai, kad įgyvendinus Direktyvą 2006/123/EB, kai kurios reguliavimo ir administravimo kliūtys tam tikrų paslaugų sektoriuose komercinės veiklos subjektams pašalintos visoje Sąjungoje, turėtų būti užtikrintas šio reglamento ir Direktyvos 2006/123/EB taikymo srities nuoseklumas. Todėl šio reglamento nuostatos turėtų būti taikomos, *inter alia*, elektroninėmis priemonėmis teikiamoms ne garso ir vaizdo paslaugoms [...], tačiau laikantis 4 straipsnyje numatytos konkrečios išimties ir vėliau atlikus tos išimties vertinimą, kaip numatyta 9 straipsnyje. Todėl į šio reglamento taikymo sritį neįeina garso ir vaizdo paslaugos, įskaitant paslaugas, kurių **pagrindinė** [...] **paskirtis** – prieigos prie sporto renginių transliacijų suteikimas ir kurios teikiamos pagal išimtines teritorines licencijas. Nepaisant šio reglamento nuostatų dėl nediskriminavimo dėl mokėjimo priemonių, prie jo taikymo srities neturėtų būti priskiriama ir prieiga prie mažmeninių finansinių paslaugų;

- (7) diskriminavimas gali atsirasti ir transporto paslaugų sektoriuje, ypač parduodant keleivių vežimo bilietus. Tačiau su tuo susiję tam tikri bendri diskriminavimo draudimai, taikomi visiems veiklos būdams, kurių klausimus siekiama išspręsti šiuo reglamentu, yra jau nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1008/2008³, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1177/2010⁴ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 181/2011⁵. Be to, ketinama artimiausiu metu tuo tikslu iš dalies pakeisti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1371/2007⁶. Dėl šių priežasčių ir siekiant užtikrinti derėjimą su Direktyvos 2006/123/EB taikymo sritimi, transporto sektoriaus paslaugos neturėtų būti priskiriamos prie šio reglamento taikymo srities;

(7a) šis reglamentas taip pat turėtų apimti paslaugų rinkinio pardavimą, t. y. dviejų ar daugiau skirtingų paslaugų derinio pardavimą arba prekių pardavimo ir paslaugos (-ų) teikimo derinio pardavimą. Tais atvejais, kai toks rinkinys apima vieną ar daugiau paslaugų, kurios atskirai nepatenka į šio reglamento taikymo sritį, siekiant nustatyti, ar toks rinkinys kaip visuma vis dar patenka į šio reglamento taikymo sritį, tai daroma atsižvelgiant į rinkinio pagrindinę paskirtį ir tikslą. Tačiau jeigu komercinės veiklos subjektai neturi įstatymu nustatytos teisės teikti tokio rinkinio dalies už tam tikros teritorijos ribų, jiems neturėtų būti taikoma prievolė teikti tokį rinkinį kaip visumą į kitą valstybę, kuri yra kliento valstybė narė, jei dėl to jie turėtų sudaryti naują sutartį ar iš dalies pakeisti galiojančią sutartį su trečiosiomis šalimis. Tuo pačiu metu kitos tokio rinkinio dalys, kurios gali būti teikiamos į kitą valstybę, kuri yra kliento valstybė narė, be papildomų išlaidų komercinės veiklos subjektams, turėtų būti teikiamos;

³ 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1008/2008 dėl oro susisiekimo paslaugų teikimo Bendrijoje bendrųjų taisyklių (OL L 293, 2008 10 31, p. 3).

⁴ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1177/2010 dėl jūrų ir vidaus vandenų keliais vykstančių keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 (OL L 334, 2010 12 17, p. 1).

⁵ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 181/2011 dėl miesto ir tolimojo susisiekimo autobusų transporto keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 (OL L 55, 2011 2 28, p. 1).

⁶ 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1371/2007 dėl geležinkelių keleivių teisių ir pareigų (OL L 315, 2007 12 3, p. 14).

- (8) šis reglamentas neturėtų turėti įtakos apmokestinimo srityje taikomoms taisyklėms, nes Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo yra numatytas konkretus pagrindas, kuriuo remiantis Sąjungos lygiu imamasi priemonių apmokestinimo klausimais;
- (9) remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 593/2008⁷, pasirinkimas, kurią teisę taikyti vartotojo ir profesionalaus veiklos vykdytojo, vykdančio komercinę ar profesinę veiklą įprastinės vartotojo gyvenamosios vietos valstybėje arba bet kokiomis priemonėmis nukreipiančio šią veiklą į tą valstybę ar kelias valstybes, tarp kurių yra ta valstybė, sudarytoms sutartims, negali iš vartotojo atimti apsaugos, kurią jam teikia nuostatos, kurių išimčių pagal tos valstybės, kurioje yra įprastinė vartotojo gyvenamoji vieta, teisę negalima daryti sutartyje. Remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1215/2012⁸, bylose, susijusiose su vartotojo ir profesionalaus veiklos vykdytojo, vykdančio profesinę arba komercinę veiklą valstybėje narėje, kurioje yra vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, arba kitu būdu tokią veiklą kreipiančiu į minėtą valstybę narę ar kelias valstybes, įskaitant tą valstybę narę, sudarytomis sutartimis, vartotojas gali ieškinį kitai šaliai pareikšti valstybės narės, kurioje yra vartotojo nuolatinė gyvenamoji vieta, teismuose, o ieškiniai vartotojui gali būti pareikšti tik tuose teismuose;

⁷ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6).

⁸ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

(10) šis reglamentas neturėtų [...] **daryti poveikio** Sąjungos teisės aktams, susijusiems su teisiniu bendradarbiavimu civilinėse bylose, ypač Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008⁹ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012¹⁰ nuostatomis dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės ir **teismo** jurisdikcijos [...]. Visų pirma, vien dėl to, kad komercinės veiklos subjektas [...] **laikosi** šio reglamento nuostatų, neturėtų būti daroma išvada, kad tai reiškia, jog jis nukreipia savo veiklą į vartotojo valstybę narę [...] **pagal Reglamento (EB) Nr. 593/2008 6 straipsnio 1 dalies b punktą ir Reglamento (ES) 1215/2012 17 straipsnio 1 dalies c punktą. Todėl vien tai, kad komercinės veiklos subjektas neblokuoja ar neriboja prieigos prie jo elektroninės sąsajos klientams iš kitos valstybės narės ar netaiko kitokių bendrosios prieigos sąlygų šiame reglamente išdėstytais atvejais ar netaiko kitokių sąlygų mokėjimo operacijoms, kurios atliekamos naudojant jo priimamas mokėjimo priemones, neturėtų būti savaime suprantama kaip komercinės veiklos subjektų veiklos nukreipimas į kliento valstybę narę, nustatant taikytiną teisę ir jurisdikciją;**

⁹ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I) (OL L 177, 2008 7 4, p. 6).

¹⁰ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

- (11) diskriminavimas, kurį siekiama pašalinti šiuo reglamentu, paprastai vykdomas per viešai paskelbtas bendrąsias nuostatas, sąlygas ir kitokią informaciją, kurias nustato arba taiko susijęs komercinės veiklos subjektas arba kurios nustatytos arba taikomos jo vardu kaip prielaida gauti prieigą prie čia aptariamų prekių arba paslaugų. Prie tokių bendrųjų prieigos sąlygų priskiriamos, *inter alia*, kainos, mokėjimo ir pristatymo sąlygos. Viešai jas gali paskelbti komercinės veiklos subjektas arba tai gali būti daroma jo vardu įvairiomis priemonėmis, pvz., reklamoje skelbiamoje informacijoje, interneto svetainėse, iki sutarties sudarymo parengtuose dokumentuose arba sutarčių dokumentuose. Tokios sąlygos taikomos, jei nėra kitokio individualiai derybų metu pasiekto susitarimo, kurį komercinės veiklos subjektas ir klientas būtų sudarę tiesiogiai. Šio reglamento taikymo tikslais neturėtų būti laikoma, kad komercinės veiklos subjekto ir klientų individualiai sutartos nuostatos ir sąlygos yra bendrosios prieigos sąlygos;
- (12) **vartotojai ir įmonės, visų pirma labai mažos, mažosios ir vidutinės įmonės, pirkdami prekes ar paslaugas kaip galutiniai vartotojai pagal bendrąsias prieigos sąlygas dažnai yra panašioje padėtyje. Taigi, ir** vartotojai, ir įmonės, veikdami pagal šį reglamentą kaip klientai [...], turėtų būti **apsaugoti** [...] **nuo** diskriminavimo dėl jų pilietybės, gyvenamosios arba įsisteigimo vietos. Tačiau tokia apsauga neturėtų būti teikiama klientams, kurie prekes arba paslaugas perka siekdami jas **vėliau** perparduoti, **transformuoti, apdoroti ar nuomoti**, nes būtų padarytas poveikis plačiai naudojamoms įmonių tarpusavio platinimo sistemoms, **dėl kurių dažnai būna sutarta dvišalių derybų metu ir kurios yra tiesiogiai susijusios su komercinėmis strategijomis vartotojų grandies ir gamintojų grandies lygiu**, (pvz., pasirinktinio ir išimtinio platinimo), kuriomis naudodamiesi gamintojai gali pasirinkti mažmeninės prekybos atstovus, laikydamiesi konkurencijos taisyklių;

- (13) nesvarbu, ar komercinės veiklos subjektas įsisteigęs valstybėje narėje, ar trečiojoje šalyje, poveikis, kurį vartotojams ir vidaus rinkai daro nevienodas aptarnavimas sudarant komercinius sandorius, susijusius su prekių pardavimu arba paslaugų teikimu Sąjungoje, yra toks pats. Todėl, siekiant užtikrinti, kad konkuruojantiems komercinės veiklos subjektams būtų taikomi tokie patys reikalavimai, šiame reglamente nustatytos priemonės visiems Sąjungoje veiklą vykdančioms komercinės veiklos subjektams turėtų būti taikomos vienodai;
- (14) kad klientai turėtų daugiau galimybių gauti informacijos, susijusios su prekių pardavimu ir paslaugų teikimu vidaus rinkoje, ir kad būtų daugiau skaidrumo, ypač kainų skaidrumo, komercinės veiklos subjektai neturėtų techninėmis arba kitokiomis priemonėmis varžyti visiškos ir vienodos klientų prieigos prie elektroninių sąsajų dėl klientų pilietybės, gyvenamosios arba įsisteigimo vietos. Tokios techninės priemonės apima, visų pirma, technologijas, kuriomis nustatoma fizinė kliento buvimo vieta, įskaitant sekimą naudojant IP adresą **arba** [...] iš pasaulinės palydovinės navigacijos sistemos gaunamas koordinatės [...]. Tačiau diskriminavimo draudimas, susijęs su prieiga prie elektroninių sąsajų, neturėtų būti aiškinamas kaip komercinės veiklos subjekto įpareigojimas sudaryti komercinius sandorius su klientais;
- (15) kai kurie komercinės veiklos subjektai turi skirtingus savo elektroninių sąsajų variantus, skirtus klientams iš įvairių valstybių narių. Galimybė turėti skirtingus sąsajų variantus turėtų likti, tačiau turėtų būti draudžiama klientą be aiškaus jo sutikimo nukreipti iš vieno elektroninės sąsajos varianto į kitą tokios sąsajos variantą. **Komercinės veiklos subjektams neturėtų būti privaloma reikalauti aiškaus kliento sutikimo tam pačiam klientui kiekvieną kartą aplankius tą pačią elektroninę sąsają. Gavus aiškų kliento sutikimą, šis sutikimas turėtų būti laikomas galiojančiu visų vėlesnių to paties kliento apsilankymu toje pačioje elektroninėje sąsajoje atveju.** Visi elektroninės sąsajos variantai turėtų būti visada lengvai prieinami klientui;

- (16) prieigos prie elektroninės sąsajos blokavimas, ribojimas arba kliento nukreipimas be aiškaus jo sutikimo į alternatyvų tokios sąsajos variantą dėl priežasčių, susijusių su kliento pilietybe, gyvenamąja arba įsisteigimo vieta, gali būti reikalingas siekiant užtikrinti Sąjungos teisės aktuose arba pagal Sąjungos teisės aktus valstybių narių priimtuose teisės aktuose nustatyto **konkretaus** teisinio reikalavimo, **kuris taikomas komercinės veiklos subjektui dėl jo veikimo toje valstybėje narėje**, laikymąsi. Tokiais teisės aktais gali būti ribojama klientų prieiga prie tam tikrų prekių arba paslaugų, pvz., uždraudus tam tikrą turinį rodyti kai kuriose valstybėse narėse. Komercinės veiklos subjektams neturėtų būti trukdoma laikytis tokių reikalavimų, todėl jie turi turėti galimybę blokuoti, riboti prieigą arba tam tikrus klientus ar klientus, esančius tam tikrose teritorijose, nukreipti į kitą elektroninės sąsajos variantą, jei tik tai būtina dėl minėtos priežasties; **Be to, šio reglamento taikymas neturėtų užkirsti kelio valstybėms narėms taikyti jų pagrindines taisykles ir principus, susijusius su spaudos laisve ir saviraiškos laisve;**
- (17) yra konkrečių situacijų, kuriose neįmanoma objektyviai pateisinti nevienodo klientų aptarnavimo, taikant bendrąsias prieigos sąlygas, įskaitant griežtą atsisakymą parduoti prekes arba suteikti paslaugas dėl priežasčių, susijusių su klientų pilietybe, gyvenamąja arba įsisteigimo vieta. Tokiose situacijose turi būti uždraustas bet koks diskriminavimas, todėl klientai turėtų turėti teisę, laikydamiesi konkrečių šiame reglamente nustatytų sąlygų, komercinius sandorius sudaryti tokiomis pačiomis sąlygomis kaip bet kuris vietinis klientas ir turėti visą ir vienodą prieigą prie visų įvairių siūlomų prekių arba paslaugų, nepriklausomai nuo jų pilietybės, gyvenamosios arba įsisteigimo vietos. Todėl, jei reikia, komercinės veiklos subjektai turėtų imtis priemonių diskriminavimo draudimo laikymuisi užtikrinti, jei susijusiems klientams priešingu atveju būtų trukdoma gauti tokią visišką ir vienodą prieigą.
- [...]

(18) pirmoji iš tokių situacijų yra, kai komercinės veiklos subjektas parduoda prekes ir **prekės yra pristatomos į valstybę narę, į kurią savo bendrosiose prieigos sąlygose komercinės veiklos subjektas siūlo pristatyti, arba yra atsiimamos vietoje, dėl kurios susitarė komercinės veiklos subjektas ir klientas valstybėje narėje, kurioje komercinės veiklos subjektas savo bendrosiose prieigos sąlygose siūlo tokia galimybę** [...]; Tokioje situacijoje klientui turėtų būti suteikta galimybė prekes pirkti lygiai tokiomis pačiomis sąlygomis, įskaitant kainą ir prekių pristatymo sąlygas, kokiomis jas perka panašūs klientai, gyvenantys toje valstybėje narėje, **kurioje prekės yra pristatomos arba kurioje prekės yra atsiimamos** [...]. Tai galėtų reikšti, kad užsienio klientas prekes turės atsiimti toje valstybėje narėje arba kitoje valstybėje narėje, į kurią komercinės veiklos subjektas jas pristato. Tokioje situacijoje nereikia registruotis PVM mokėtoju kliento valstybėje narėje ir organizuoti prekių pristatymo į užsienį;

- (19) antra situacija – komercinės veiklos subjektas elektroninėmis priemonėmis teikia kitokias paslaugas nei paslaugos, kurių pagrindinė charakteristika yra prieigos prie autorių teisėmis saugomų kūrinių arba kito saugomo turinio teikimas [...] **ar** tokių kūrinių bei turinio naudojimas, pvz., teikia debesijos, duomenų saugyklų, interneto svetainių prieglobos ir ugniasienės paslaugas, **ar autorių teisėmis saugomų kūrinių arba kito saugomo turinio nematerialia forma, pvz., elektroninių knygų ar muzikos kūrinių internete, pardavimas.** Šiuo atveju fizinis pristatymas nebūtinai, nes paslaugos teikiamos elektroninėmis priemonėmis. Pridėtinės vertės mokestį komercinės veiklos subjektas gali deklaruoti ir sumokėti supaprastinta tvarka pagal vieno langelio principu veikiančios minimaliosios PVM sistemos taisyklės, nustatytas Tarybos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 282/2011¹¹;

¹¹ 2011 m. kovo 15 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 282/2011, kuriuo nustatomos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos įgyvendinimo priemonės (OL L 77, 2011 3 23, p. 1).

- (20) galiausiai, jei komercinės veiklos subjektas teikia paslaugas, o jas klientas gauna [...] **fizinėje vietoje, pavyzdžiui, komercinės veiklos subjekto patalpose arba kitoje konkrečioje vietoje, kurioje komercinės veiklos subjektas siūlo teikti savo paslaugas [...] valstybės narės teritorijoje, kurioje toks subjektas vykdo veiklą, kitokių bendrųjų prieigos sąlygų taikymas dėl su kliento pilietybe arba gyvenamąją ar isistieigimo vieta susijusių priežasčių, taip pat neturėtų būti pagrindžiamas**. Tokios situacijos [...] susijusios su paslaugų, **kurios nėra elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos**, teikimu, pavyzdžiui, apgyvendinimas viešbutyje, sporto renginiai, automobilių nuoma, įėjimas į muzikos šventes arba laisvalaikio parkus. Tokiose situacijose komercinės veiklos subjektas neturi nei registruotis PVM mokėtoju kitoje valstybėje narėje, nei organizuoti prekių pristatymo į užsienį;
- (21) visose tokiose situacijose, remiantis reglamentų (EB) Nr. 593/2008 ir (ES) Nr. 1215/2012 nuostatomis dėl sutartiniais įsipareigojimams taikytinos teisės ir dėl jurisdikcijos, komercinės veiklos subjektui šio reglamento laikymasis nesudaro jokių papildomų išlaidų, susijusių su jurisdikcija arba taikytinos teisės skirtumais, jei komercinės veiklos subjektas nevykdo veiklos kliento valstybėje narėje, savo veiklos nekreipia į tokią valstybę narę arba jei klientas nėra vartotojas. Antraip, jei komercinės veiklos subjektas vykdo veiklą vartotojo valstybėje narėje arba nukreipia savo veiklą į tokią valstybę narę, komercinės veiklos subjektas yra parodęs savo ketinimą užmegzti komercinius ryšius su vartotojais toje valstybėje narėje ir todėl į visas tokias išlaidas gali atsižvelgti;

(21a) pirmiau nurodytose situacijose taikytinas draudimas diskriminuoti klientus pagal ši reglamentą neturėtų būti suprantamas kaip neleidžiantis komercinės veiklos subjektams siūlyti prekes ar paslaugas skirtingose valstybėse narėse ar tam tikroms klientų grupėms taikant specialius pasiūlymus ir skirtingas sąlygas, be kita ko, sukuriant tam tikrai šaliai pritaikytas elektronines sąsajas, jeigu komercinės veiklos subjektai nediskriminuoja savo klientų dėl jų pilietybės, gyvenamosios arba įsisteigimo vietos, kai klientas pageidauja pasinaudoti šiais pasiūlymais ir sąlygomis. Taip pat šis draudimas neturėtų būti suprantamas kaip neleidžiantis komercinės veiklos subjektams naudotis laisve nediskriminuojant pasiūlyti skirtingas sąlygas, įskaitant skirtingas kainas skirtingose pardavimo vietose, pavyzdžiui, parduotuvėse ir interneto svetainėse, arba pateikti specialius pasiūlymus tik tam tikroje teritorijoje valstybėje narėje;

(21b) Be to, šis draudimas neturėtų būti suprantamas kaip darantis poveikį bet kokių teritorinių ar kitų apribojimų taikymui pagalbai ir paslaugoms po pardavimo, kurias komercinės veiklos subjektas siūlo klientui. Taip pat jis neturėtų būti suprantamas kaip sukuriantis bet kokią prievolę padengti papildomas siuntimo ar vežimo į kitą, nei sutartyje nustatyta, pristatymo vietą, kurioje klientas atsiėmė prekę, sąnaudas, kai pagal Direktyvą 1999/44/EB komercinės veiklos subjektas turi nemokamai pataisyti arba pakeisti nekokybišką prekę, arba kai komercinės veiklos subjektas turi padengti tokios prekės gražinimo sąnaudas, klientui pasinaudojus teise atsisakyti sutarties pagal Direktyvą 2011/83/ES. Todėl šis reglamentas neturėtų būti suprantamas kaip numatantis prievolę pristatyti prekes kertant sieną į kitą valstybę narę, kai komercinės veiklos subjektas kitu atveju nesiūlytų savo klientams tokio pristatymo galimybės, ar prievolę sutikti priimti prekes atgal kitoje valstybėje narėje arba padengti su tuo susijusias sąnaudas, kai komercinės veiklos subjektui kitu atveju tokia prievolė nebūtų taikoma;

- (22) jei komercinės veiklos subjektui taikoma specialioji schema, numatyta Tarybos direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 1 skyriuje, tokio subjekto nereikalaujama mokėti PVM **valstybėje narėje, kurioje jis yra įsisteigęs**. Komercinės veiklos subjektams, paslaugas teikiantiems elektroninėmis priemonėmis, draudimas taikyti skirtingas prieigos sąlygas dėl priežasčių, susijusių su kliento pilietybe, gyvenamąja arba įsisteigimo vieta, reikštų reikalavimą registruotis, kad būtų vykdoma PVM apskaita kitose valstybėse narėse, ir galėtų būti susijęs su papildomomis išlaidomis, tačiau toks reikalavimas būtų neproporcingas, palyginti su atitinkamų komercinės veiklos subjektų dydžiu ir charakteristikomis. Todėl, kol taikoma tokia schema, tokiems komercinės veiklos subjektams turėtų būti daroma draudimo išimtis;
- (23) visose tokiose situacijose komercinės veiklos subjektai tam tikrais atvejais dėl priežasčių, susijusių su kliento pilietybe, gyvenamąja arba įsisteigimo vieta, negali parduoti prekių arba suteikti paslaugų tam tikriems klientams arba klientams tam tikrose teritorijose, nes Sąjungos teisės aktuose arba pagal Sąjungos teisės aktus valstybių narių priimtuose teisės aktuose yra nustatytas konkretus draudimas arba tam tikras reikalavimas. Pagal Sąjungos teisės aktus valstybių narių teisės aktuose gali būti reikalaujama, kad komercinės veiklos subjektai laikytųsi knygų kainodaros tam tikrų taisyklių. Kiek tik įmanoma, komercinės veiklos subjektams neturėtų būti trukdoma laikytis tokių teisės aktų;

- (24) pagal Sąjungos teisės aktus komercinės veiklos subjektai iš esmės laisvai sprendžia, kokias mokėjimo priemones [...] jie pageidauja priimti. **Pagal Reglamente (ES) 2015/751 ir Direktyvoje (ES) 2015/2366 nustatytas taisykles mažmenininkams, priimantiems konkretaus prekių ženklo ir kategorijos kortele grindžiamo mokėjimo priemonę, netaikoma prievolė priimti tos pačios kategorijos, bet kito prekių ženklo kortele grindžiamo mokėjimo priemones. Lygiai taip pat mažmenininkams, priimantiems atitinkamo prekių ženklo debeto kortelę, netaikoma prievolė priimti to prekių ženklo kredito kortelę arba, kai jie priima atitinkamo prekių ženklo vartotojų kredito kortelę, jiems netaikoma prievolė taip pat priimti to paties prekių ženklo verslo mokėjimo kredito kortelės. Lygiai taip pat mažmenininkams, priimantiems kredito pervedimus ar tiesioginį debetą, netaikoma prievolė priimti mokėjimą, jeigu tam reikėtų sudaryti naują ar pakeistą sutartį su mokėjimo paslaugų teikėju.** Vis dėlto, jei mokėjimo priemonė išsirinkta, komercinės veiklos subjektai [...] neturi priešasčių diskriminuoti klientų Sąjungoje, nesudarydami tam tikrų komercinių sandorių arba tiems sandoriams taikydami nevienodas mokėjimo sąlygas dėl priešasčių, susijusių su kliento pilietybe, gyvenamąja arba įsisteigimo vieta. Šiomis konkrečiomis aplinkybėmis turėtų būti taip pat aiškiai uždrausta klientams nepagrįstai taikyti nevienodas sąlygas dėl priešasčių, susijusių su mokėjimo sąskaitos buvimu, mokėjimo paslaugų teikėjo įsisteigimo arba mokėjimo priemonės išdavimo vietomis Sąjungoje. Reikia priminti ir tai, kad Reglamentu (ES) Nr. 260/2012 visiems lėšų gavėjams, įskaitant komercinės veiklos subjektus, uždrausta reikalauti, kad banko sąskaitos būtų tam tikroje valstybėje narėje, kad mokėjimas eurais būtų priimtas. **Komercinės veiklos subjektas ir toliau turėtų turėti teisę pareikalauti sumokėti mokesčius už mokėjimo priemonės naudojimą. Tačiau šiai teisei taikomi apribojimai, nustatyti Direktyvos (ES) 2015/2366 62 straipsnio 5 dalyje.**

(25) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2015/2366/ES¹² nustatytais griežtais elektroninio mokėjimo inicijavimo ir apdorojimo reikalavimais sumažinta sukčiavimo rizika, siejama su visomis naujomis ir tradicinėmis mokėjimo priemonėmis, ypač elektroniniu mokėjimu. Mokėjimo paslaugų teikėjai įpareigoti taikyti griežtą kliento autentiškumo patvirtinimą – tokį autentiškumo patvirtinimo procesą, kurį vykdant patvirtinamas mokėjimo paslaugos naudotojo tapatybės arba mokėjimo operacijos tikrumas. Pagal dar griežtesnius nuotolinių sandorių, pvz., elektroninio mokėjimo, saugumo reikalavimus būtina sandorio sumą ir lėšų gavėjo sąskaitą susieti dinamiškai, siekiant papildomai apsaugoti naudotojus kuo labiau mažinant klaidų ir sukčiavimo antpuolių riziką. Pritaikius šias nuostatas, sukčiavimo atliekant mokėjimą už nacionalinius ir tarpvalstybinius pirkinius rizika tampa vienodo lygio, todėl ji negali būti naudojama kaip argumentas nesudaryti komercinių sandorių arba Sąjungoje juos sudaryti diskriminacinėmis sąlygomis; **Tačiau tais atvejais, kai nėra kitų priemonių sumažinti kliento įsipareigojimų neįvykdymo riziką, įskaitant visų pirma sunkumus, susijusius su kliento kreditingumo įvertinimu, komercinės veiklos subjektams turėtų būti leidžiama nepateikti prekių ar nesuteikti paslaugos, kol jie gauna patvirtinimą, kad mokėjimo operacija buvo tinkamai inicijuota. Vis dėl to kitokių sąlygų taikymas gali būti grindžiamas tik objektyviomis ir tinkamai pagrįstomis priežastimis.**

¹² 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35–127).

- (26) šiuo reglamentu nedaroma poveikio konkurencijos taisyklių taikymui, visų pirma Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 ir 102 straipsniams. Apskritai laikoma, kad susitarimais, kuriais komercinės veiklos subjektams draudžiama sudaryti pasyviojo pardavimo sandorius, kaip apibrėžta Komisijos reglamente (ES) Nr. 330/2010^[1], su tam tikrais klientais arba su klientais tam tikrose teritorijose, varžoma konkurencija, todėl paprastai jiems negali būti daroma Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 1 dalyje nustatyto draudimo išimtis. **Tačiau išimtiniais atvejais šie susitarimai gali būti laikomi atitinkančiais 101 straipsnį. Tokiais tinkamai pagrįstais atvejais komercinės veiklos subjektai nepažeis šio reglamento, jeigu nesudarys pasyviojo pardavimo sandorių. Šio reglamento taikymas neturėtų daryti poveikio tiems susitarimams.** [...] [...] Šis reglamentas, ypač jo nuostatos dėl prekių ir paslaugų prieigos, **taip pat** neturėtų daryti įtakos susitarimams, kuriais ribojamas aktyvusis pardavimas, kaip numatyta Reglamente (ES) Nr. 330/2010;
- (27) valstybės narės turėtų paskirti vieną arba daugiau įstaigų, kurių atsakomybė būtų imtis veiksmingų priemonių, kad būtų [...] užtikrintas šio reglamento nuostatų laikymasis. **Šios įstaigos, tarp kurių galėtų būti teismai ir administracinės institucijos, turėtų turėti reikiamus įgaliojimus nurodyti komercinės veiklos subjektui laikytis šio reglamento.** Valstybės narės turėtų taip pat užtikrinti, kad komercinės veiklos subjektų **atžvilgiu** būtų [...] **imtasi** veiksmingų, proporcingų ir atgrasomųjų [...] **priemonių**, jeigu jie pažeistų šį reglamentą;

^[1] 2010 m. balandžio 20 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 330/2010 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 3 dalies taikymo vertikaliųjų susitarimų ir suderintų veiksmų rūšims (OL L 102, 2010 4 23, p. 1).

- (28) vartotojai turėtų turėti galimybę gauti atsakingų institucijų pagalbą [...], kad taikant šį reglamentą kylantys ginčai su komercinės veiklos subjektais būtų lengviau išsprendžiami;
- (29) šis reglamentas turėtų būti reguliariai vertinamas, kad prireikus būtų pasiūlyta jo pakeitimų. Per pirmąjį vertinimą turėtų būti visų pirma nagrinėjama galimybė 4 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą diskriminavimo draudimą taikyti ir elektroninėmis priemonėmis teikiamoms paslaugoms, kurių pagrindinė charakteristika yra prieigos prie autorių teisėmis saugomų kūrinių arba kito saugomo turinio teikimas [...] **ar** tokių kūrinių bei turinio naudojimas, **ar** **autorių teisėmis saugomų kūrinių arba kito saugomo turinio pardavimas nematerialia forma**, jei komercinės veiklos subjektas turi atitinkamose teritorijose būtinas teises;
- (30) kad būtų lengviau užtikrinti veiksmingą šiame reglamente nustatytų taisyklių laikymąsi, su tomis taisyklėmis susijusius klausimus turėtų būti įmanoma spręsti naudojantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 2006/2004¹³ numatytais tarpvalstybinio kompetentingų institucijų bendradarbiavimo mechanizmais. Tačiau Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 taikomas tik vartotojų interesų apsaugos teisės aktams, todėl tokiomis priemonėmis turėtų būti naudojamosi tik jei klientas yra vartotojas. Todėl Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (31) siekiant suteikti galimybes dėl šiam reglamentui prieštaraujančių teisės aktų pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/22/EB¹⁴ kreiptis į teismą dėl preliminaraus sprendimo, kad būtų apsaugoti kolektyviniai vartotojų interesai, ta direktyva turėtų būti taip pat iš dalies pakeista, kad į jos I priedą būtų įrašyta nuoroda į šį reglamentą;

¹³ 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (Reglamentas dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) (OL L 364, 2004 12 9, p. 1).

¹⁴ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/22/EB dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus (OL L 110, 2009 5 1, p. 30).

- (32) komercinės veiklos subjektai, valdžios įstaigos ir kitos suinteresuotosios šalys turėtų turėti pakankamai laiko prisitaikyti prie šio reglamento nuostatų ir užtikrinti atitiktį joms. Atsižvelgiant į specifines elektroninėmis priemonėmis teikiamų paslaugų (išskyrus paslaugas, kurių pagrindinė charakteristika – prieigos prie autorių teisėmis saugomų kūrinių arba kitokio saugomo turinio teikimas ir tokių kūrinių arba turinio naudojimas) charakteristikas, 4 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą draudimą, siejamą su tokių paslaugų teikimu, dera taikyti nuo vėlesnės datos;
- (33) kad būtų pasiektas tikslas – veiksmingai spręsti tiesioginio ir netiesioginio diskriminavimo dėl klientų pilietybės, gyvenamosios arba įsisteigimo vietos problemą, dera priimti tiesiogiai visose valstybėse narėse taikomą reglamentą. Tai yra būtina siekiant užtikrinti vienodą nediskriminavimo taisyklių taikymą visoje Sąjungoje ir jų įsigaliojimą tuo pačiu metu. Tik reglamentu galima užtikrinti tokį aiškumą, vienodumą ir teisinį tikrumą, kuris yra būtinas siekiant, kad klientai galėtų visapusiškai naudotis tomis taisyklėmis;
- (34) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. neleisti, kad sudarydami komercinius sandorius su komercinės veiklos subjektais klientai būtų tiesiogiai ir netiesiogiai diskriminuojami dėl jų pilietybės, gyvenamosios arba įsisteigimo vietos, įskaitant geografinį blokavimą, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes problema yra tarpvalstybinio pobūdžio, galiojantiems teisės aktams stinga aiškumo, o dėl masto ir galimo poveikio prekybai vidaus rinkoje tų tikslų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali priimti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

- (35) šiame reglamente laikomasi pagrindinių teisių ir principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Šiuo reglamentu siekiama ypač užtikrinti, kad būtų visiškai laikomasi tos chartijos 16 ir 17 straipsnių,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

1. Šio reglamento [...] **tikslas yra** prisidėti prie sklandaus vidaus rinkos veikimo draudžiant **nepagrįstą** tiesioginį arba netiesioginį diskriminavimą dėl klientų pilietybės, gyvenamosios arba įsisteigimo vietos **ir apibrėžiant, kokiose situacijose kitokių sąlygų taikymas negali būti pagrįstas pagal Direktyvos 2006/123/EB 20 straipsnio 2 dalį.**
2. Šis reglamentas [...] **netaikomas** [...] **išskirtinai vidaus** situacijoms, **kai visi atitinkami sandorio elementai yra susiję su viena valstybe nare.**

[...]

[...]

[...]

3. Šis reglamentas netaikomas Direktyvos 2006/123/EB 2 straipsnio 2 dalyje nurodytai veiklai.
4. Šis reglamentas neturi įtakos mokesčių srityje taikomoms taisyklėms.

4a. Šiuo reglamentu nedaromas poveikis taisyklėms, taikytinoms autorių teisių ir gretutinių teisių srityje, visu pirma nustatytoms Direktyvoje 2001/29/EB.

5. Šiuo reglamentu [...] **nedaromas poveikis** Sąjungos teisės aktams dėl teismo bendradarbiavimo civilinėse bylose. Šio reglamento laikymosi faktas nereiškia, kad komercinės veiklos subjektas savo veiklą kreipia į valstybę narę, kurioje yra kliento nuolatinė arba faktinė gyvenamoji vieta, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 593/2008 6 straipsnio 1 dalies b punkte ir Reglamento (ES) Nr. 1215/2012 17 straipsnio 1 dalies c punkte. **Visu pirma, kai komercinės veiklos subjektas, veikdamas pagal 3, 4 ir 5 straipsnius neblokuoja ar neriboja klientų prieigos prie savo elektroninės sąsajos, nenukreipia klientų į kitą savo elektroninės sąsajos variantą, kuris skiriasi nuo elektroninės sąsajos, prie kurios prieiga klientas norėjo gauti iš pradžių, dėl jų pilietybės arba gyvenamosios ar isistėigimo vietos, netaiko kitokių bendrosios prieigos sąlygų, kai parduoda prekes ar teikia paslaugas šiame reglamente nurodytais atvejais, arba kai komercinės veiklos subjektas priima kitoje valstybėje narėje išduotas mokėjimo priemones nediskriminuodamas, tas komercinės veiklos subjektas vien dėl šių priežasčių nelaikomas kreipiančiu savo veiklą į valstybę narę, kurioje yra kliento nuolatinė arba faktinė gyvenamoji vieta.**

6. [...] Direktyvos 2006/123/EB 20 straipsnio 2 dalis [...] **tebetaikoma išskyrus atvejus, kai šiuo reglamentu komercinės veiklos subjektams nustatytos konkrečios prievolės.**

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente taikoma [...] termino **„elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos“** apibrėžtis, pateikta Tarybos įgyvendinimo Reglamento (ES) Nr. 282/2011 7 straipsnyje, **terminu „tarpbankinis mokestis“, „kortele grindžiama mokėjimo priemonė“, „mokėjimo priemonės prekės ženklas“ apibrėžtys, pateiktos** Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/751 2 straipsnio 10, 20 ir 30 dalyse, ir **terminu „mokėjimo operacija“, „mokėtojas“, „mokėjimo paslaugų teikėjas“, „mokėjimo sąskaita“, „mokėjimo priemonė“, „tiesioginis debetas“, „kredito pervedimas“ ir „griežtas kliento autentiškumo patvirtinimas“ apibrėžtys, pateiktos** Direktyvos (ES) 2015/2366 4 straipsnio 5, 8, 11, 12, 14, 23, 24 ir 30 dalyse.

Kitų **šiuo reglamente** vartojamų terminų apibrėžtys:

- b) vartotojas – fizinis asmuo, kuris veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo amatu, verslu ar profesija;
- c) klientas – vartotojas, kuris yra valstybės narės pilietis, arba įmonė, kurios įsisteigimo vieta yra valstybė narė, arba kurio (kurios) gyvenamoji arba įsisteigimo vieta yra valstybėje narėje ir kuris ketina pirkti arba perka prekę arba paslaugą Sąjungoje [...] **tik galutiniam naudojimui;**

- d) bendrosios prieigos sąlygos – visos nuostatos, sąlygos ir kita informacija, įskaitant **grynąją** pardavimo kainą, kuriomis reguliuojama klientų prieiga prie komercinės veiklos subjekto siūlomų prekių arba paslaugų; tokias sąlygas nustato, taiko ir viešai skelbia komercinės veiklos subjektas arba tai daroma jo vardu, jei toks subjektas ir klientas nėra sudarę individualaus susitarimo;
- e) prekė – materialus kilnojamas daiktas, išskyrus daiktus, parduodamus vykdant sprendimą arba kitais įstatymuose numatytais atvejais; [...]
- f) elektroninė sąsaja – visa komercinės veiklos subjekto arba tokio subjekto vardu naudojama programinė įranga, įskaitant interneto svetainę **arba interneto svetainės dalį**, ir taikomas programas, kuria klientams suteikiama prieiga prie komercinės veiklos subjekto prekių ir paslaugų, kad būtų sudaromi komerciniai tų prekių ir paslaugų sandoriai;
- g) paslauga – savarankiška, paprastai už užmokestį vykdoma ekonominė veikla, kaip nurodyta Sutarties 57 straipsnyje;
- h) komercinės veiklos subjektas – fizinis arba juridinis asmuo, nesvarbu, ar privatus, ar priklauso valstybei, kuris veikia arba kurio vardu ar pavedimu kitas asmuo veikia, siekdamas su jo amatu, verslu ar profesija susijusių tikslų.

Prieiga prie elektroninių sąsajų

1. Komercinės veiklos subjektai techninėmis arba kitokiomis priemonėmis neblokuoja arba neriboja klientų prieigos prie savo elektroninių sąsajų dėl priežasčių, susijusių su kliento pilietybe, gyvenamąja arba įsisteigimo vieta.
2. Komercinės veiklos subjektai nenukreipia klientų dėl priežasčių, susijusių su kliento pilietybe, gyvenamąja arba įsisteigimo vieta, į kitą savo elektroninės sąsajos variantą, kuris nuo elektroninės sąsajos, prie kurios prieigą klientas norėjo gauti [...] **iš pradžių**, skiriasi informacijos išdėstymu, vartojama kalba arba kitomis charakteristikomis, dėl kurių tokia sąsaja tampa pritaikyta klientams, turintiems tam tikrą pilietybę, gyvenamąją arba įsisteigimo vietą, nebent klientas [...] **davė** aiškų savo sutikimą [...] tokiam nukreipimui.

Jei nukreipimas įvykdytas gavus aiškų kliento sutikimą, [...] elektroninės sąsajos variantas, **prie kurios prieigą klientas norėjo gauti iš pradžių**, lieka lengvai prieinamas tam klientui.

3. 1 ir 2 dalyse nustatyti draudimai netaikomi, jei **klientų** prieigą **prie komercinės veiklos subjekto elektroninės sąsajos** būtina blokuoti **arba** riboti ar jei tokius klientus būtina [...] nukreipti į kitus elektroninės sąsajos variantus tam, kad būtų laikomasi Sąjungos teisės aktuose arba pagal Sąjungos teisės aktus valstybių narių priimtuose teisės aktuose, **kurie taikomi komercinės veiklos subjekto veiklai**, nustatyto teisinio reikalavimo.

4. Jei komercinės veiklos subjektas pagal [...] **3** dalį blokuoja arba riboja klientų prieigą prie elektroninės sąsajos arba klientus nukreipia į kitus elektroninės sąsajos variantus, komercinės veiklos subjektas [...] pateikia **klientams** aiškų **paaiškinimą**. Toks [...] **paaiškinimas** pateikiamas tos elektroninės sąsajos kalba, prie kurios [...] prieigą klientas norėjo gauti [...] **iš pradžių**.

4 straipsnis

Prieiga prie prekių arba paslaugų

1. Komercinės veiklos subjektai netaiko skirtingų prieigos prie prekių arba paslaugų bendrųjų sąlygų dėl priežasčių, susijusių su kliento pilietybe, gyvenamąja arba įsisteigimo vieta, [...] tais atvejais, **kai klientas siekia**:
- a) [...] **ipirkt** prekes **iš komercinės veiklos subjekto** ir tos prekės yra [...] pristatomos [...] **į vietą** valstybėje narėje, į kurią komercinės veiklos subjektas **siūlo jas pristatyti savo bendrosiose prieigos sąlygose**, arba [...] **yra atsiimamos vietoje, dėl kurios susitarė komercinės veiklos subjektas ir klientas, valstybėje narėje, kurioje komercinės veiklos subjektas siūlo tokią galimybę savo bendrosiose prieigos sąlygose**;
- b) [...] **gauti komercinės veiklos subjekto** elektroninėmis priemonėmis teikiamas paslaugas, kurių pagrindinė charakteristika nėra prieigos prie [...] autorių teisėmis saugomų kūrinių arba kito saugomo turinio teikimas **ar** tokių kūrinių bei turinio naudojimas, **ar autorių teisėmis saugomų kūrinių arba kito saugomo turinio pardavimas nematerialia forma**;

- c) [...] **gauti** paslaugas, kurios nėra **elektroninėmis priemonėmis teikiamos paslaugos**, kurias teikia **komercinės veiklos subjektas** [...], esantis fizinėje vietoje **valstybės narės teritorijoje**, kurioje toks subjektas vykdo veiklą [...].

1a. 1 dalyje nustatytu draudimu komercinės veiklos subjektams netrukdoma siūlyti bendrųjų prieigos sąlygų, įskaitant pardavimo kainas, kurios skiriasi valstybėse narėse arba vienoje valstybėje narėje ir kurios siūlomos klientams tam tikroje teritorijoje arba tam tikroms klientų grupėms.

2. 1 dalies b punkte nustatytas draudimas netaikomas komercinės veiklos subjektams, kurie pagal Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 1 skyriaus nuostatas yra atleisti nuo PVM.
3. 1 dalyje nustatytas draudimas netaikomas, jei pagal konkrečią Sąjungos teisės aktų arba pagal Sąjungos teisės aktus valstybių narių priimtų teisės aktų nuostatą komercinės veiklos subjektas negali parduoti prekių arba teikti paslaugų tam tikriems klientams arba klientams tam tikrose teritorijose.

1 dalyje nustatytas draudimas netrukdo komercinės veiklos subjektams nustatyti skirtingas knygų pardavimo kainas klientams tam tikrose teritorijose, jei toks reikalavimas tiems subjektams nustatytas pagal Sąjungos teisės aktus valstybių narių priimtuose teisės aktuose.

Nediskriminavimas dėl priežasčių, susijusių su mokėjimu

1. **Vykdam mokėjimus priemonėmis, būtent kredito pervedimais, tiesioginiu debetu arba tam tikro prekės ženklo ir kategorijos kortele grindžiamo mokėjimo priemone**, kurias **priima** komercinės veiklos subjektai, **jie** netaiko skirtingų [...] mokėjimo [...] **operacijų** sąlygų dėl priežasčių, susijusių su kliento pilietybe, gyvenamąja arba įsisteigimo vieta, mokėjimo sąskaitos buvimo vieta, mokėjimo paslaugų teikėjo įsisteigimo vieta arba mokėjimo priemonės išdavimo vieta Sąjungoje, **jeigu**:

[...]

- b) [...] pagal Direktyvą (ES) 2015/2366 [...] **mokėtojo tapatybę arba mokėjimo priemonės naudojimo teisėtumą galima patikrinti** taikant griežtą kliento autentiškumo patvirtinimą; ir
- c) mokėjimo [...] **operacijos** atliekamos valiuta, kurią priima [...] **komercinės veiklos subjektas**.

- 1a. Dėl objektyviai pagrįstų priežasčių 1 dalyje nustatytu draudimu neribojama komercinės veiklos subjekto teisė netiekti prekių ar netiekti paslaugų, kol komercinės veiklos subjektas gauna patvirtinimą, kad mokėjimo operacija buvo tinkamai inicijuota.**

2. 1 dalyje nustatytu draudimu neribojamos komercinės veiklos subjektų galimybės reikalauti mokesčio už kortele grindžiamos mokėjimo priemonės naudojimą, jei tokios priemonės tarpbankiniai mokesčiai neregamentuojami pagal Reglamento (ES) 2015/751 II skyrių, ir už tokias mokėjimo paslaugas, kokioms netaikomas Reglamentas (ES) Nr. 260/2012, **išskyrus atvejus, kai teisės reikalauti mokesčio už mokėjimo priemonių naudojimą draudimas ar ribojimas pagal Direktyvos (ES) 2015/2366 62 straipsnio 5 dalį buvo nustatytas valstybės narės įstatyme, kuris taikomas komercinės veiklos subjekto operacijai**. Tokie mokesčiai neviršija komercinės veiklos subjekto patiriamų **tiesioginių** sąnaudų, susijusių su mokėjimo priemonės naudojimu.

6 straipsnis

Pasyviojo pardavimo susitarimai

- 1.** Susitarimų, kuriais komercinės veiklos subjektams nustatomos **prievolės**, susijusios su pasyviojo pardavimo sandoriais, **kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 330/2010, nuostatos, kurios neatitinka SESV 101 straipsnio ir Reglamento (ES) Nr. 330/2010** ir pagal kurias reikalaujama veikti pažeidžiant šį reglamentą, **negalioja**.
- 2.** **Šio reglamento 3, 4 ir 5 straipsniuose nustatyti draudimai netaikomi tais atvejais, kai komercinės veiklos subjektai privalo laikytis susitarimo, pagal kurį reikalaujama, kad jie apribotų savo pasyviojo pardavimo sandorius, ir tie apribojimai atitinka SESV 101 straipsnį ir Reglamentą (ES) Nr. 330/2010.**

7 straipsnis

Vykdymo užtikrinimas [...]

1. Kiekviena valstybė narė paskiria įstaigą arba įstaigas, atsakingas už **tinkamą ir veiksmingą** šio reglamento vykdymo užtikrinimą. [...]
2. Valstybės narės nustato [...] **priemonių** už šio reglamento nuostatų pažeidimus taikymo taisykles ir imasi visų priemonių, kurios yra būtinos joms įgyvendinti. Numatytos [...] **priemonės** turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

8 straipsnis

Pagalba vartotojams

[...] Kiekviena valstybė narė [...] **paskiria įstaigą arba įstaigas, atsakingas** už praktinės pagalbos vartotojams teikimą, jei taikant šį reglamentą tarp vartotojų ir komercinės veiklos subjektų kyla ginčų. [...]

[...]

9 straipsnis

Peržiūros nuostata

1. Ne vėliau kaip *[įrašyti datą – [...]]* **ketveri** metai nuo šio reglamento įsigaliojimo] ir paskui kas penkerius metus Komisija Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia šio reglamento vertinimo ataskaitą. Jei reikia, prie ataskaitos pridedamas pasiūlymas reglamentą iš dalies keisti atsižvelgiant į teisės aktų, technikos ir ekonomikos pokyčius.
2. Atliekant 1 dalyje nurodytą vertinimą siekiama visų pirma išsiaiškinti, ar 4 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytas draudimas turėtų būti taikomas ir elektroninėmis priemonėmis teikiamoms paslaugoms, kurių pagrindinė charakteristika yra prieigos prie autorių teisėmis saugomų kūrinių arba kito saugomo turinio teikimas ar tokių kūrinių bei turinio naudojimas, **ar autorių teisėmis saugomų kūrinių arba kito saugomo turinio pardavimas nematerialia forma**, jei komercinės veiklos subjektas turi atitinkamose teritorijose būtinas teises.

10 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyvos 2009/22/EB daliniai pakeitimai

1. Į Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 priedą įrašomas *[įrašyti eilės numerį]* punktas: „[eilės numeris] [visas šio reglamento pavadinimas] (OL L XX, metai XX XX, p. X) tik jei klientas yra vartotojas, kaip apibrėžta Reglamento Nr. XXXX/metai 2 straipsnio 3 dalyje.“
2. Į Direktyvos 2009/22/EB I priedą įrašomas *[įrašyti eilės numerį]* punktas: „[eilės numeris] [visas šio reglamento pavadinimas] (OL L XX, metai XX XX, p. X).“

11 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo [įrašyti datą – [...]] **aštuoniolika** mėnesių nuo šio reglamento paskelbimo].

[...]

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu

Tarybos vardu

Pirmininkas

Pirmininkas
